

А. С. Півненко

Дишлов Валерій Петрович

ДИШЛОВ Валерій Петрович (02. 01. 1950, с. Благовещенка Новосибір. обл., РФ) – графік і живописець. Член НСХУ (1982). Закін. Харків. худож.-пром. інститут (1979; викл. [Н. Вергун](#), [В. Мартинець](#), [В. Ненадо](#), [В. Сизиков](#)). Відтоді працював у ньому зав. лаб. офорта; від 1982 – на Харків. худож.-вироб. комбінаті. Учасник респ. та всесоюз. мистецьких виставок від 1978. У 1970–80-і рр. активно працював у всіх видах графіки (переважав естамп). У 1990-х рр. виїхав до США. Для творчості характерні крупноплановість композиції, замкнутість простору, кресляр. точність, декоративність, прагнення відтворити динаміку сучас. життя, буд. розмах, архіт. образ старого Харкова. В урбаніст. пейзажах домінують вертикал. ритми, градація перехрещення дрібних штрихів. В окремі аркуші введено кілька «кадрів» робочого процесу, об'єднаних заг. тлом новобудов. Публіцистичності і патетики звучання Д. досягає завдяки крупноплановості зображення, світло-тоновим контрастам, експресив. штриху. У пейзажах переважають мотиви зимових дерев із динам. декор. рисунком. У станк. живопису звертається до мотивів оголеної жін. моделі. Алегор. образи відзначені гротескністю, посиленням локал. кольор. вирішенням, графічністю. Окремі роботи зберігаються у Харків., Одес. ХМ.

Основні твори

іл. до кн. «Капля роси» В. Солоухіна (1978–79); серія монум. естампів «Харків старий» (1978); серії офортів – «Ритми Харкова» (1978–79), «Індустріальні ритми Харкова», «Дитинство» (обидві – 1980), «Поема про дерево», «Репортаж для ТБ», «Рання весна у Седневі», за мотивами творів П. Неруди (усі – 1982); «Безумний діалог» (1991).

Бібліографічний опис:

Дишлов Валерій Петрович / А. С. Півненко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24441>

